

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica - Cod. Ettenheim-Münster 289

Aristoteles

[S.l.], [17. Jahrh.]

Caput 5tum

[urn:nbn:de:bsz:31-130062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130062)

scilicet de possibili, hinc terminus compositus non est ino vox res
 quia in univoce conuenit p[er] animalia et fiamini res 20 vox
 debet hic hoc quia non potest predicari de alio univoce nec 20
 vox 20 quia non multitudine nec 20 vox exercit[us] respectu
 multitudine singularium sed tantum relate ad plures individua.
 terminus singularis vel particularis est quod dicitur dicitur, ut est
 predicari univoce, ut 20, ut 20 hoc est.

Ultima significatio terminum univoce equivoca dicitur
 loquuntur univoce est qui pluribus conuenit in eadem significatione
 respectu Petri et Pauli quomodo dicitur dicitur dicitur dicitur indi
 viduoli, quod per hanc vocem explicite non fitur. Terminus
 equivocus est non aequi primario conuenit pluribus sed per diversa
 significatione. Sic terminus galus dicitur hunc hunc hunc hunc hunc
 Crispator terminus conuenit dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 Terminus analogus est qui pluribus partibus in eadem parte in diversa
 significatione dicitur univoce primario alterum dicitur dicitur dicitur dicitur
 iuxta multos est terminus conuenit respectu sed est respectu quia pro
 conuenit dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 autem in analogum attributionis cum filia conuenit univoce
 alteri dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 et in analogum proportionis propter similitudinem filiae conuenit
 univoce alteri dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 et metaphora

Capitulum 2°

De proprietatibus et suppositione terminorum.
 suppositio in genere est substitutio unius rei pro alio sicut
 Vicarius v[er]o: substituitur Episcopo: prout autem hic consideratur
 et Augustinus terminus vel dicitur in oratione populo pro alio filius
 suo legitur. vel ut multi salubri pro alio ne excludat suppositio
 materialis, quae non valde improprie suppositio dicitur

Per modum uigilant predicatum h. populi tribui singulis horum
sed solum omnibus simul sumptis ut in hac questione omnes apostoli sunt
duodecim, sensus enim est ad Petrum et ad duodecim apostolos factus Petrus et
Paulus et omnes reliqui simul sumpti sunt.

Propositio diuisiua, de terminata, vel particulari est, uel rarius
contrarij particulari signo affectus. qualia sunt aliqui quidam etc.
auius proprijs inferioribus diuisiuae sunt per particulas uel auius etc.
V.g: aliqui loquuntur fortis, sensus enim est uel Paulus fortis uel Petrus uel
aliqui: debet tamen prout in uno de terminato a deo saltem oppo
nibili uerificari alibi p. p. diuisiua est longa. si finis autem
con in uno membro uerificari simul et contra in distributiva omnia
membra debent esse uera.

Propositio diuisiua uel confusa est auctio termini pro suis inferioribus
per particulas uel diuisiuae exumerandi, ita tamen uti nullo de termin
nate sed solum de aliquo indeterminate in confuso uerificatur uel
si dico: aliqui uulgus est resporis ad uidentem, scilicet uel dexter uel sinister
sed nullo de terminata, n. dexter dexter quia possum uideri finis rone
sinister quia possum uideri dextro.

Item fere plij uerbis deest quid uadit in suppositionem distributiuam
fundore de quibus uel contron dacton ob ueris poli a singularia
per particulas et multiplex uel contron terminos et p. p. long. V.g: omnes ho
u. r. i. b. i. l. i. s. e. t. q. o. d. d. e. l. h. y. e. r. i. b. i. l. i. s. q. o. e. d. p. a. u. l. y.
Copulatiuum autem fundore solum de quibus per particulas et mul
tiplicon tamen uel termino cum uno predicato h. p. p. long. V.g: uelle
mentis sunt quatuor ego et quia ignis, iter ad terra sunt quatuor.
u. r. p. y. d. i. u. i. t. s. u. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. f. u. n. d. o. r. e. d. e. q. u. o. r. u. m. p. e. r. p. a. r. t. i. c. u. l. a. m. u. e. l
m. u. l. t. i. p. l. i. c. o. n. t. e. m. t. e. r. m. i. n. o. r. u. m. e. t. p. p. o. n. g. e. t. A. l. i. q. u. i. s. p. r. o. p. o. s. i. t. o. r. u. m. n. e. g. a. u. i. t.
Christum q. o. u. e. l. p. e. t. r. u. m. n. e. g. a. u. i. t. u. e. l. p. a. u. l. u. m. n. e. g. a. u. i. t. s. u. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. q. o.
diuisiua fundore de quibus solum termino multiplicon n
p. p. long. V.g: aliqui uulgus est resporis ad uidentem, q. o. u. e. l. d. e. x. t. e. r.
u. e. l. s. i. n. i. s. t. e. r. e. n. e. a. p. o. s. i. t. o. r. i. s. q. u. i. a. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. h. p. o. t. e. s. t. n. e. g. a. r. i. p. o. p. u. l. o. r. u. m.
n. e. g. a. r. i. f. i. p. o. t. e. r. e. d. u. p. l. i. c. a. m. u. e. l. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. l. i. b. e. r. d. i. c. t. e. d. e. h. e. r. e. t. i. c. u.
terminorum a singularibus ad ueris plia minori ad rarius.

quod quando licet, colligendum est ex materia et circumstantiis.
 fides. si hoc ipso aliquo tempore est negatio ad videndum hanc. hanc
 sensum vel dexteram regis vel sinistram, tunc est dignitas
 episcopi idem est ad. dicens: si quis dexteram dedit ad videndum
 debet dextera sinistram. D. dicitur et dignitas si loquens de re
 sitote conditionata. Et si de absoluta. N. non autem loquens
 de absoluta, unde bene notandum quod si non respiciamus ipsam
 hanc vel absolute vel conditionate si absolute tunc est ipso dig-
 nitas, si conditionate, dignitas.

Capitulum

Regula propositionum

Regula prima si subum est terminus communis, et officii signum
 ut singuli, omnia, nullo modo. tunc si proterum est in singulis personis
 convenit signum distributive, ut si hoc est ad. exierunt si
 omnia idem signum quod solus, tunc enim subum signum collectivum est
 in hac signum omnia signum venient ad exemplum, gaudium, bonum
 signum pro aliquo populo. exire ad si proterum non convenit omnia
 signum vel signum hanc cardinalem vel totalitatem, tunc enim
 est in subum signum collectivum ut hic: omnia populi, foras, omnia
 hoc est aliam gaudium hanc; hanc exire signum si hoc est signum
 in plurali, tunc enim si predicatum aliquod ad unum collectivum
 signum, tunc subum signum collectivum est si dico: omnia soluta
 moris sunt duo, si vero nullo collectivum signum signum
 tribus, v.g. hic: omnia hoc sunt rationales, ubi pluralis signum
 pro signum.

Regula secunda, si proterum commune propositionis affirmativa
 officii signum particulari aliquo quiddam est. tunc si proterum
 signum adiectum esset ad exercitium aliter causa, signum
 omnia signum; si vero proterum hoc est signum sed bonum, ut
 ad, aliquid, aliquod, necessitatem, desiderium, debitum
 in plurali, tunc enim si proterum hoc est signum sed bonum, ut
 hoc signum congregate. si si dico: aliquis logicus